

2023/2131

11.10.2023

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/2131

af 4. oktober 2023

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrrorsager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 85,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eurojust blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 ⁽²⁾, der fastlægger dets opgaver, kompetence og funktioner.
- (2) Det anføres i Rådets afgørelse 2005/671/RIA ⁽³⁾, at det er vigtigt for terrorbekæmpelse, at de relevante myndigheder har adgang til de mest fuldstændige og ajourførte oplysninger. Nævnte afgørelse kræver, at medlemsstaternes kompetente myndigheder giver Eurojust oplysninger om retsforfølgning og domme for terrorhandlinger, som berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater.
- (3) Som følge af uoverensstemmelser i fortolkningen af afgørelse 2005/671/RIA forekommer det i nogle tilfælde, at oplysninger ikke udveksles rettidigt, at oplysninger slet ikke udveksles, at de oplysninger, der udveksles, ikke er relevante, eller at ikke alle relevante oplysninger udveksles. Eurojust har behov for at modtage tilstrækkelige oplysninger til at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskninger.
- (4) Det er en vigtig opgave for Eurojust i henhold til forordning (EU) 2018/1727 at bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskninger og retsforfølgninger, herunder identificering af forbindelser mellem sådanne efterforskninger og retsforfølgninger. Nævnte forordning gør det muligt for Eurojust at anlægge en mere proaktiv tilgang og at yde bedre tjenester til medlemsstaterne, f.eks. ved at foreslå, at der indledes efterforskninger, og ved at identificere koordineringsbehov, sager, hvor ne bis in idem-princippet potentielt tilsidesættes, og huller i retsforfølgningen.
- (5) I september 2019 oprettede Eurojust det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister på grundlag af afgørelse 2005/671/RIA med det specifikke formål at identificere potentielle forbindelser mellem retssager mod terrorismistænkte og mulige koordineringsbehov som følge af sådanne forbindelser.
- (6) Det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister blev oprettet efter vedtagelsen af forordning (EU) 2018/1727, og dette register er således ikke velintegreret i Eurojusts tekniske infrastruktur, ligesom registeret heller ikke er omhandlet i forordning (EU) 2018/1727. Det er derfor nødvendigt at afhjælpe denne situation.
- (7) For at bekæmpe terrorisme virkningsfuldt er effektiv udveksling af oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer med henblik på efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger af afgørende betydning. Det er afgørende at have de mest muligt fuldstændige og ajourførte oplysninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.7.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.9.2023.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

- (8) Terrororganisationer er i stigende grad involveret i andre former for grov kriminalitet og indgår ofte i organiserede netværk. Sådan involvering vedrører grov kriminalitet såsom menneskehandel, narkotikahandel, økonomisk kriminalitet og hvidvask af penge. Det er nødvendigt at krydstjekke retssager mod sådan grov kriminalitet.
- (9) For at give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende retssager mod terrorismistænkte og forbindelser mellem retssager mod terrorismistænkte og oplysninger behandlet af Eurojust vedrørende andre sager om grov kriminalitet er det afgørende, at Eurojust hurtigst muligt og i overensstemmelse med denne forordnings relevante bestemmelser modtager de oplysninger, der er nødvendige for, at Eurojust kan identificere disse forbindelser ved hjælp af krydstjek, fra de kompetente nationale myndigheder.
- (10) Med henblik på at give oplysninger til Eurojust har de kompetente nationale myndigheder behov for at vide, nøjagtigt hvilken type oplysninger de skal fremsende, i hvilken fase af de nationale straffesager og i hvilke tilfælde. De kompetente nationale myndigheder bør fremsende oplysninger til Eurojust på en struktureret, organiseret, systematisk og halvautomatiseret måde. Ved halvautomatiseret måde forstås en måde, hvor fremsendelsen af oplysninger er delvis automatiseret og delvis under menneskelig kontrol. Denne fremsendelsesmåde forventes i betydelig grad at øge kvaliteten og relevansen af de oplysninger, som Eurojust modtager.
- (11) Udveksling, opbevaring og krydstjek af oplysninger vil i betydelig grad øge mængden af oplysninger, der behandles af Eurojust. Disse elementer bør tages i betragtning, når det inden for de eksisterende procedurer og rammer fastlægges, hvilke finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer Eurojust har behov for.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 (*) som gennemført i national ret er referencepunktet for de kompetente nationale myndigheders definition af terrorhandlinger.
- (13) Det er afgørende at udveksle pålidelige identifikationsoplysninger for, at Eurojust kan identificere forbindelser mellem efterforskning af terrorisme og retssager mod terrorismistænkte. Det er også afgørende, at Eurojust er i besiddelse af og opbevarer datasæt, som sikrer, at personer, der er genstand for en sådan efterforskning af terrorisme eller sådanne retssager, kan identificeres på pålidelig vis. Anvendelse af biometriske oplysninger er derfor vigtig i betragtning af usikkerheden forbundet med alfanumeriske oplysninger, navnlig for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, det forhold, at mistænkte undertiden anvender falske eller dobbelte identiteter, og at biometriske oplysninger ofte er den eneste forbindelse til mistænkte i efterforskningsfasen. Hvis de kompetente nationale myndigheder i henhold til national ret om straffesager eller om proceduremæssige rettigheder i straffesager opbevarer og indsamler biometriske oplysninger og har tilladelse til at fremsende dem, bør disse myndigheder derfor kunne udveksle sådanne oplysninger med Eurojust, når de foreligger. På grund af de biometriske oplysningers følsomme karakter og den indvirkning, som behandlingen af biometriske oplysninger har på respekten for privatliv og familieliv og beskyttelsen af personoplysninger som nedfældet i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, bør sådanne oplysninger fremsendes på en måde, der nøje overholder principperne om nødvendighed, proportionalitet og formålsbegrænsning, og kun med henblik på at identificere enkeltpersoner, der er genstand for straffesager vedrørende terrorhandlinger.
- (14) Da oplysninger om eksisterende forbindelser til andre retssager er mest nyttige i en tidlig fase af efterforskningen, er det nødvendigt, at de kompetente nationale myndigheder giver Eurojust oplysninger, så snart sagen henvises til en retslig myndighed i overensstemmelse med national ret. En sag bør anses for at være henvist til en retslig myndighed, hvis en retslig myndighed for eksempel underrettes om en igangværende efterforskning, godkender eller foreskriver en efterforskningsforanstaltning eller træffer afgørelse om at retsforfølge, afhængigt af gældende national ret. Hvis en kompetent national myndighed allerede har kendskab til forbindelser mellem straffesager i sin medlemsstat og straffesager i en anden medlemsstat, bør den underrette Eurojust herom.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

- (15) I betragtning af at en retslig myndighed i nogle medlemsstaters retstraditioner og -systemer ikke fører tilsyn med efterforskninger og først inddrages i sagers senere faser, bør denne forordning ikke forhindre de kompetente nationale myndigheder i at give oplysninger om efterforskninger af terrorisme til deres nationale medlemmer i en tidligere fase i overensstemmelse med deres nationale ret.
- (16) For at sikre, at oplysningerne i det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister er nøjagtige, identificere forbindelser eller fastslå en mistænks identitet så tidligt som muligt i en efterforskning og sikre, at tidsfristerne overholdes, bør de kompetente nationale myndigheder ajourføre de oplysninger, som de har givet. Sådanne ajourføringer bør omfatte nye oplysninger om den efterforskede person, retsafgørelser såsom varetægtsfængsling, indledning af retssager, frifindelser og endelige afgørelser om ikke at indlede retsforfølgning samt anmodninger om retligt samarbejde eller identificerede forbindelser med andre jurisdiktioner.
- (17) De kompetente nationale myndigheder bør ikke være forpligtede til at udveksle oplysninger om terrorhandlinger med Eurojust i den tidligste fase, hvor det vil bringe igangværende efterforskninger eller en enkeltpersons sikkerhed i fare eller stride mod den pågældende medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser at gøre dette. Sådanne fravigelser fra forpligtelsen til at udveksle oplysninger bør kun anvendes under ekstraordinære omstændigheder og på grundlag af den konkrete sag. Når de kompetente nationale myndigheder overvejer, om de skal fravige denne forpligtelse, bør de tage behørigt hensyn til, at Eurojust behandler oplysningerne fra sådanne myndigheder i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, og til retssagernes fortrolighed.
- (18) Med henblik på udveksling af følsomme oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust og på behandling af sådanne oplysninger bør sikre kommunikationskanaler, såsom et decentralt IT-system eller den sikre telekommunikationsforbindelse omhandlet i Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽⁵⁾, anvendes til at beskytte sådanne oplysninger mod uautoriseret videregivelse og cyberangreb. En sådan anvendelse bør ikke berøre den fremtidige teknologiske udvikling.
- (19) For at udveksle oplysninger sikkert og beskytte kommunikationens og dataudvekslingens integritet bør sagsforvaltningssystemet være forbundet med sikre kommunikationskanaler og opfylde høje cybersikkerhedsstandarder. Sådanne sikre kommunikationskanaler kan også anvendes til at forbinde sagsforvaltningssystemet med andre EU-informationssystemer, i det omfang retsakterne om oprettelse af disse systemer fastsætter adgang for Eurojust.
- (20) Det decentrale IT-system bør muliggøre sikker udveksling af oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust, uden at nogen EU-institution eller noget EU-organ, -kontor eller -agentur er inddraget i sådanne udvekslingers substans. Det decentrale IT-system bør bestå af medlemsstaternes og Eurojusts IT-back-end-systemer, som er indbyrdes forbundne ved hjælp af interoperable adgangspunkter. Adgangspunkterne i det decentrale IT-system bør bygge på e-CODEX.
- (21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår oprettelse og brug af det decentrale IT-system i tilfælde, der er omfattet af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (22) Fremsendelse af ustrukturerede oplysninger nødvendiggør manuel indgriben, skaber yderligere administrative byrder og mindsker kvaliteten af resultaterne af krydstjek. De kompetente nationale myndigheder bør derfor fremsende oplysninger på en struktureret måde og samtidig overholde minimumskrav til interoperabilitet som defineret i den europæiske interoperabilitetsramme, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 23. marts 2017 med titlen »Den europæiske interoperabilitetsramme — strategi for gennemførelse«. Desuden bør overførelsen af oplysninger så vidt muligt automatiseres for at mindske de kompetente nationale myndigheders administrative byrde og sikre, at de nødvendige oplysninger meddeles regelmæssigt og hurtigt.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (23) Et moderniseret sagsforvaltningssystem er nødvendigt for, at Eurojust kan behandle følsomme personoplysninger sikkert. Det nye system bør integrere og muliggøre funktionaliteten af det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister og forbedre Eurojusts evne til at identificere forbindelser, samtidig med at der som udgangspunkt drages fuld fordel af eksisterende nationale mekanismer og EU-mekanismer til sammenligning af biometriske oplysninger.
- (24) Det er vigtigt, at de nationale medlemmer fortsat har kontrol over og ansvar for de oplysninger, som de modtager fra de kompetente nationale myndigheder. Det bør ikke være udgangspunktet, at operationelle personoplysninger udveksles med en anden medlemsstat. Operationelle personoplysninger bør kun udveksles, i det omfang de kompetente nationale myndigheder tillader udveksling af oplysninger. For at digitalisere og fremskynde opfølgningen på potentielle forbindelser og samtidig sikre fuld kontrol over oplysningerne bør der indføres behandlingskoder.
- (25) Terrorisme og grov og organiseret kriminalitet er i vore dage meget dynamiske og globaliserede fænomener, som ofte berører to eller flere medlemsstater. Selv om terrorisme allerede havde en stærk tværnational komponent, betyder brugen og tilgængeligheden af elektroniske kommunikationsmidler, at det tværnationale samarbejde mellem terrorister er steget betydeligt. Den tværnationale karakter af en terrorhandling er muligvis ikke kendt, når sagen henvises til en retslig myndighed, men den afsløres måske i forbindelse med Eurojusts krydstjek af oplysninger. Efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger kræver derfor koordinering og samarbejde mellem myndigheder, der har til opgave at retsforfølge kriminalitet, eller retsforfølgning på fælles basis som fastsat i artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Oplysninger om terrorsager bør udveksles rettidigt med Eurojust, medmindre sagens særlige omstændigheder klart viser, at de er af rent national karakter.
- (26) Efterforskning og retsforfølgning i terrorsager hindres ofte af manglende udveksling af oplysninger mellem nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet. For at kunne krydstjekke nye terrorefterforskninger med tidligere efterforskninger og identificere potentielle forbindelser er det nødvendigt at sikre, at opbevaringsperioden for oplysninger om eventuelle tidligere efterforskninger og domme er tilstrækkelig til operationelle aktiviteter. Det er derfor nødvendigt at forlænge tidsfristerne for opbevaring af oplysninger i det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister.
- (27) Muligheden for at krydstjekke nye terrorefterforskninger med tidligere efterforskninger kunne identificere potentielle forbindelser og afstedkomme et behov for samarbejde. Et sådant krydstjek kunne afsløre, at en person, der er mistænkt eller retsforfølges i en igangværende sag i en medlemsstat, var mistænkt eller blev retsfulgt i en sag, som er afsluttet i en anden medlemsstat. Det kunne også identificere forbindelser mellem igangværende efterforskninger eller retsforfølgninger, som ellers kunne have været skjult. Dette er tilfældet, selv når tidligere efterforskninger er endt med frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning. Det er derfor nødvendigt at opbevare oplysninger om tidligere efterforskninger, hvor det er relevant, og ikke kun om domme.
- (28) Det er nødvendigt at sikre, at oplysninger fra efterforskninger, der er endt med frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning, kun behandles med henblik på retsforfølgning. Sådanne oplysninger må ikke anvendes til andre formål end at identificere forbindelser til igangværende efterforskninger og retsforfølgninger og støtte disse efterforskninger og retsforfølgninger. Medmindre den kompetente nationale myndighed træffer anden afgørelse på grundlag af den konkrete sag, bør Eurojust kunne fortsætte med at behandle sådanne operationelle oplysninger. Hvis den kompetente nationale myndighed, efter at en afgørelse om frifindelse eller om ikke at indlede retsforfølgning er blevet endeligt, beslutter, at det ikke er nødvendigt at behandle oplysningerne om frikendte personer eller personer, der ikke retsforfølges, herunder på grund af sagens særlige omstændigheder eller grundene til frifindelse eller til ikke at indlede retsforfølgning, bør de pågældende oplysninger slettes.
- (29) Eurojust har indgået 12 samarbejdsaftaler med tredjelande, som giver mulighed for overførsel af operationelle personoplysninger og udstationering af forbindelsesanklagere fra tredjelande til Eurojust. Desuden giver handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side ⁽⁷⁾ mulighed for at udstationere en forbindelsesanklager. I marts 2021 gav Rådet Kommissionen mandat til at forhandle samarbejdsaftaler mellem Eurojust og 13 yderligere tredjelande, nemlig Algeriet, Argentina, Armenien, Bosnien-Herzegovina, Brasilien, Colombia, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Tunesien og Tyrkiet.

(7) EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10.

- (30) Selv om forordning (EU) 2018/1727 giver et retsgrundlag for samarbejde og udveksling af oplysninger med tredjelande, indeholder den ingen bestemmelser om de formelle og tekniske aspekter af samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande udstationeret til Eurojust, navnlig om deres adgang til sagsforvaltningssystemet. Af hensyn til retssikkerheden bør forordning (EU) 2018/1727 give et udtrykkeligt retsgrundlag for samarbejdet mellem Eurojust og forbindelsesanklagere fra tredjelande og for deres adgang til sagsforvaltningssystemet. Eurojust bør indføre passende garantier og sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af oplysninger og grundlæggende rettigheder gennem den ajourførte tekniske struktur og strenge interne regler.
- (31) Når Eurojust behandler operationelle personoplysninger i overensstemmelse med nærværende forordning, bør det sikre et højt databeskyttelsesniveau. For så vidt angår behandling af operationelle personoplysninger er Eurojust underlagt artikel 3 og kapitel IX i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁽⁸⁾ samt specifikke regler om behandling af operationelle personoplysninger fastsat i forordning (EU) 2018/1727 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/838⁽⁹⁾ og nærværende forordning. Nævnte bestemmelser finder anvendelse på behandling af alle operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust. De finder navnlig anvendelse på alle operationelle personoplysninger, som behandles i sagsforvaltningssystemet, uanset om de behandles af nationale medlemmer, nationale korrespondenter, forbindelsesanklagere eller andre bemyndigede personer i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1727.
- (32) Afgørelser om, hvorvidt og hvordan Eurojust bør støtte koordineringen og samarbejdet mellem myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet, bør forblive udelukkende hos de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater under anvendelse af gældende national ret, EU-retten eller folkeretten, herunder konventioner eller andre internationale aftaler om gensidig retshjælp i straffesager.
- (33) Af hensyn til retssikkerheden bør forholdet mellem udvekslingen af oplysninger om terrorsager mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust i henhold til afgørelse 2005/671/RIA og forordning (EU) 2018/1727 præciseres. De relevante bestemmelser bør derfor udgå af afgørelse 2005/671/RIA og føjes til forordning (EU) 2018/1727.
- (34) Nogle kompetente nationale myndigheder er allerede koblet til den sikre telekommunikationsforbindelse omhandlet i artikel 9 i afgørelse 2008/976/RIA, men mange kompetente nationale myndigheder er endnu ikke koblet til denne sikre telekommunikationsforbindelse eller til sikre kommunikationskanaler. For at sikre, at medlemsstaterne har tilstrækkelig tid til at koble de kompetente nationale myndigheder til en sådan forbindelse, bør der fastsættes en overgangsperiode for gennemførelsen.
- (35) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (36) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 26. januar 2022 —

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/838 af 30. maj 2022 om ændring af forordning (EU) 2018/1727 for så vidt angår sikring, analyse og opbevaring i Eurojust af bevismateriale vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og tilknyttede strafbare handlinger (EUT L 148 af 31.5.2022, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2018/1727

I forordning (EU) 2018/1727 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 5, affattes således:

»5. Eurojust kan ligeledes yde bistand med hensyn til efterforskning og retsforfølgning, som alene berører en medlemsstat og et tredjeland eller en medlemsstat og en international organisation, hvis der er indgået en samarbejdsaftale eller en samarbejdsordning med dette tredjeland eller denne internationale organisation i medfør af artikel 52, eller hvis der i særlige tilfælde er en væsentlig interesse i at yde en sådan støtte.

Afgørelsen om, hvorvidt og hvordan medlemsstaterne yder gensidig retshjælp til et tredjeland eller en international organisation, forbliver alene hos den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat under anvendelse af gældende national ret, EU-retten eller folkeretten.«

2) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Hver medlemsstat udpeger en kompetent national myndighed som national Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet. Denne nationale korrespondent på terrorismeområdet skal være en retslig eller anden kompetent myndighed. Hvis det nationale retssystem kræver det, skal en medlemsstat kunne udpege mere end én kompetent national myndighed som national Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet. Den nationale korrespondent på terrorismeområdet skal have adgang til alle relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1. Den skal have kompetence til at indsamle sådanne oplysninger og sende dem til Eurojust i overensstemmelse med national ret og EU-retten, navnlig national strafferetspleje og gældende databeskyttelsesregler.«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. For at nå de mål, der er nævnt i denne artikels stk. 7, skal de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra a), b) og c), kobles til sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 23, 24, 25 og 34. Udgifterne til forbindelsen til sagsforvaltningssystemet afholdes over Unionens almindelige budget.«

3) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 9 affattes således:

»9. Denne artikel berører ikke andre forpligtelser vedrørende fremsendelse af oplysninger til Eurojust.«

b) Stk. 10 affattes således:

»10. De kompetente nationale myndigheder har ikke pligt til at give oplysninger som omhandlet i denne artikel, hvis sådanne oplysninger allerede er blevet fremsendt til Eurojust i henhold til andre bestemmelser i denne forordning.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Udveksling af oplysninger om terrorsager

1. For så vidt angår terrorhandlinger underretter de kompetente nationale myndigheder deres nationale medlemmer om igangværende eller afsluttede strafferetlige efterforskninger, som de retslige myndigheder fører tilsyn med, så snart sagen henvises til de retslige myndigheder i overensstemmelse med national ret, navnlig national strafferetspleje, om igangværende eller afsluttede retsforfølgninger og retssager og om eventuelle retsafgørelser

vedrørende terrorhandlinger. Denne forpligtelse finder anvendelse på alle strafferetlige efterforskninger vedrørende terrorhandlinger, uanset om der er en kendt forbindelse til en anden medlemsstat eller et tredjeland, medmindre den strafferetlige efterforskning på grund af sine særlige omstændigheder klart kun berører én medlemsstat.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvor:

a) udvekslingen af oplysninger ville bringe en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare, eller

b) udvekslingen af oplysninger ville stride mod væsentlige sikkerhedsinteresser i den pågældende medlemsstat.

3. Med henblik på denne artikel forstås ved terrorhandlinger de lovovertrædelser, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 (*).

4. De oplysninger, der fremsendes i overensstemmelse med stk. 1, skal omfatte de operationelle personoplysninger og andre oplysninger end personoplysninger, der er anført i bilag III. Sådanne oplysninger kan omfatte personoplysninger i overensstemmelse med bilag III, litra d), men kun hvis sådanne personoplysninger er i de kompetente nationale myndigheders besiddelse eller kan meddeles til disse i overensstemmelse med national ret, og hvis fremsendelse af disse oplysninger er nødvendig for pålidelig identifikation af en registreret i henhold til artikel 27, stk. 5.

5. Med forbehold af stk. 2 underretter de kompetente nationale myndigheder deres nationale medlemmer om ændringer af de i henhold til stk. 1 fremsendte oplysninger uden unødigt ophold og, hvor det er muligt, senest ti arbejdsdage efter sådanne ændringer.

6. Den kompetente nationale myndighed har ikke pligt til at give sådanne oplysninger, hvis de allerede er blevet fremsendt til Eurojust.

7. Den nationale kompetente myndighed kan når som helst anmode Eurojust om støtte til opfølgning for så vidt angår forbindelser, der er identificeret på grundlag af oplysninger givet i henhold til denne artikel.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 22a

Sikker digital kommunikation og dataudveksling mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust

1. Kommunikation mellem de kompetente nationale myndigheder og Eurojust i henhold til denne forordning skal foregå gennem det decentrale IT-system. Det sagsforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 23, kobles til et net af IT-systemer og interoperable e-CODEX-adgangspunkter, der fungerer under hver medlemsstats og Eurojusts individuelle ansvar og forvaltning, og som muliggør sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling af oplysninger (»det decentrale IT-system«).

2. Hvis udveksling af oplysninger i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig på grund af det decentrale IT-systems manglende tilgængelighed eller på grund af ekstraordinære omstændigheder, skal udvekslingen ske på den hurtigste, mest hensigtsmæssige alternative måde. Medlemsstaterne og Eurojust sikrer, at de alternative kommunikationsmidler er pålidelige og giver et tilsvarende sikkerheds- og databeskyttelsesniveau.

3. De kompetente nationale myndigheder fremsender oplysningerne omhandlet i denne forordnings artikel 21 og 21a til Eurojust på en halvautomatiseret og struktureret måde fra de nationale registre. Ordningerne for en sådan fremsendelse fastsættes af Kommissionen i samråd med Eurojust i en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 22b. Gennemførelsesretsakten skal navnlig fastsætte formatet for de oplysninger, der fremsendes i henhold til bilag III, litra d), til denne forordning, og de nødvendige tekniske standarder for fremsendelse af sådanne oplysninger samt de digitale proceduremæssige standarder som defineret i artikel 3, nr. 9), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 (*).

4. Kommissionen er ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne og Eurojust kan vælge at anvende som deres back-end-system. Denne referencegennemførelsessoftware skal bygge på en modulstruktur, hvilket betyder, at softwaren pakkes og leveres adskilt fra de e-CODEX-komponenter, der er nødvendige for at forbinde den med det decentrale IT-system. Denne struktur skal gøre det muligt for medlemsstaterne at genanvende eller forbedre deres nuværende nationale infrastrukturer for retslig kommunikation med henblik på grænseoverskridende anvendelse og gøre det muligt for Eurojust at forbinde sit sagsforvaltningssystem med det decentrale IT-system.

5. Kommissionen leverer, vedligeholder og understøtter referencegennemførelsessoftwaren gratis. Skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwaren finansieres over Unionens almindelige budget.

6. Medlemsstaterne og Eurojust afholder deres respektive omkostninger ved oprettelse og drift af et autoriseret e-CODEX-adgangspunkt som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2022/850 og ved oprettelse og tilpasning af deres relevante IT-systemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne.

Artikel 22b

Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for oprettelse og brug af det decentrale IT-system til kommunikation i henhold til denne forordning, og som fastsætter følgende:

- a) de tekniske specifikationer, der fastsætter de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
- b) de tekniske specifikationer for kommunikationsprotokollerne
- c) målene for informationssikkerhed og de relevante tekniske foranstaltninger, der sikrer minimumsstandarder for informationssikkerhed og et højt niveau af cybersikkerhedsstandarder for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
- d) minimumsmålene for tilgængelighed og de mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system
- e) nedsættelsen af et styringsudvalg, der omfatter repræsentanter for medlemsstaterne, for at sikre det decentrale IT-systems drift og vedligeholdelse med henblik på at opfylde denne forordnings mål.

2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages senest den 1. november 2025 efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22c, stk. 2.

Artikel 22c

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 af 30. maj 2022 om et IT-system til grænseoverskridende elektronisk udveksling af oplysninger på området civil- og strafferetligt samarbejde (e-CODEX-systemet) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 150 af 1.6.2022, s. 1).
- (**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

- 6) Artikel 23, 24 og 25 affattes således:

»Artikel 23

Sagsforvaltningssystem

1. Eurojust opretter et sagsforvaltningssystem til behandling af operationelle personoplysninger anført i bilag II, oplysninger anført i bilag III og andre oplysninger end personoplysninger.

2. Formålene med sagsforvaltningssystemet er at:

- a) støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskninger og retsforfølgninger, hvor Eurojust yder støtte
- b) sørge for sikker adgang til og udveksling af oplysninger om igangværende efterforskninger og retsforfølgninger
- c) give mulighed for at krydstjekke oplysninger og identificere forbindelser
- d) give mulighed for at udtrække data til operationelle og statistiske formål
- e) lette overvågning for at sikre, at behandlingen af operationelle personoplysninger er lovlige og overholder denne forordning og de gældende databeskyttelsesregler.

3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA (*), og andre sikre kommunikationskanaler i overensstemmelse med gældende EU-ret.

4. Hvis Eurojust har fået adgang til oplysninger i eller fra andre EU-informationssystemer, der er oprettet i henhold til andre EU-retsakter, kan det anvende sagsforvaltningssystemet til at tilgå oplysninger i eller tilkoble sig sådanne informationssystemer med henblik på at indhente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, forudsat at det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver og er i overensstemmelse med Unionens retsakter om oprettelse af sådanne informationssystemer.

5. Stk. 3 og 4 udvider ikke Eurojusts adgangsret til andre EU-informationssystemer i henhold til Unionens retsakter om oprettelse af disse systemer.

6. Nationale medlemmer kan under udførelsen af deres opgaver behandle personoplysninger om de konkrete sager, som de arbejder med, i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende instrumenter. De tillader, at databeskyttelsesrådgiveren får adgang til de personoplysninger, der behandles i sagsforvaltningssystemet.

7. Eurojust må ikke oprette andre elektroniske databaser end sagsforvaltningssystemet for at behandle operationelle personoplysninger.

De nationale medlemmer kan midlertidigt opbevare og analysere personoplysninger med henblik på at vurdere, om sådanne oplysninger er relevante for Eurojusts opgaver og kan medtages i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan opbevares i op til tre måneder.

Artikel 24

Forvaltning af oplysningerne i sagsforvaltningssystemet

1. Det nationale medlem opbevarer de oplysninger, der fremsendes til vedkommende, i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende instrumenter i sagsforvaltningssystemet.

Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de oplysninger, som vedkommende har behandlet.

2. Det nationale medlem beslutter på grundlag af den konkrete sag, om adgangen til oplysningerne skal begrænses, eller om andre nationale medlemmer, forbindelsesanklagere udstationeret til Eurojust, Eurojusts bemyndigede personale eller enhver anden person, der arbejder på Eurojusts vegne, og som har fået den nødvendige tilladelse hertil af den administrerende direktør, skal gives hel eller delvis adgang til dem.

3. Det nationale medlem angiver i samråd med de kompetente nationale myndigheder eventuelle generelle eller specifikke begrænsninger i viderebehandlingen af, adgangen til og overførelsen af oplysningerne, hvis der er identificeret en forbindelse som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c).

Artikel 25

Adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan

1. De personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), b) og c), må ikke have adgang til andre oplysninger end følgende:

- a) oplysninger, der kontrolleres af det nationale medlem fra deres medlemsstat
- b) oplysninger, der kontrolleres af nationale medlemmer fra andre medlemsstater, og som det nationale medlem fra deres medlemsstat har fået adgang til, medmindre det nationale medlem, der kontrollerer oplysningerne, har nægtet at give adgang hertil.

2. Det nationale medlem træffer inden for de begrænsninger, der er fastsat i denne artikels stk. 1, afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), b) og c), i deres medlemsstat.

3. Oplysninger, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 21a, må kun tilgås på nationalt plan af de nationale Eurojustkorrespondenter på terrorismeområdet som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra c).

4. Hver medlemsstat kan efter høring af sit nationale medlem beslutte, at personer omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), b) og c), inden for de begrænsninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, kan indlæse oplysninger i sagsforvaltningssystemet vedrørende deres medlemsstat. Et sådant bidrag er med forbehold af det pågældende nationale medlems godkendelse. Kollegiet fastsætter de nærmere bestemmelser for den praktiske gennemførelse af nærværende stykke. Medlemsstaterne giver Eurojust og Kommissionen meddelelse om deres beslutning vedrørende gennemførelsen af nærværende stykke. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

(*) Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).«

7) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Eurojust kan behandle særlige kategorier af operationelle personoplysninger i overensstemmelse med artikel 76 i forordning (EU) 2018/1725. Såfremt sådanne andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede i den i nærværende artikels stk. 2 anvendte betydning, træffes beslutningen om at behandle dem af de pågældende nationale medlemmer.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Hvis operationelle personoplysninger fremsendes i overensstemmelse med artikel 21a, kan Eurojust behandle de operationelle personoplysninger anført i bilag III for følgende personer:

- a) personer, om hvem der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret er væsentlig grund til at antage, at de har begået eller vil begå en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence
- b) personer, som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.

Medmindre den kompetente nationale myndighed træffer anden afgørelse på grundlag af den konkrete sag, kan Eurojust fortsat behandle de operationelle personoplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), også efter at sagen er afsluttet i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, selv i tilfælde af frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning. Hvis sagen ikke førte til dom, må behandling af operationelle personoplysninger kun finde sted med henblik på at identificere forbindelser mellem igangværende, fremtidige eller afsluttede efterforskninger og retsforfølgninger som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c).«

8) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Eurojust må ikke opbevare operationelle personoplysninger fremsendt i overensstemmelse med artikel 21a længere end indtil den første af følgende datoer:

- a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen eller retsforfølgningen
- b) fem år efter den dato, hvor retsafgørelsen blev endelig i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen eller retsforfølgningen, eller to år i tilfælde af frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning
- c) den dato, hvor Eurojust underrettes om den kompetente nationale myndigheds afgørelse i henhold til artikel 27, stk. 5.«

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Overholdelsen af de i stk. 1 og 1a omhandlede frister for opbevaring kontrolleres løbende ved hjælp af passende elektronisk databehandling udført af Eurojust, navnlig fra det tidspunkt, hvor Eurojust ophører med at yde støtte.

Endvidere vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at opbevare oplysningerne.

Hvis operationelle personoplysninger som omhandlet i artikel 27, stk. 4, opbevares i en længere periode end fem år, skal EDPS underrettes herom.

3. Inden en af de i stk. 1 og 1a omhandlede frister for opbevaring udløber, foretager Eurojust en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at opbevare de operationelle personoplysninger, hvor og så længe det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.

Det kan undtagelsesvis beslutte at opbevare oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der på tidspunktet for vurderingen ikke er truffet beslutning om fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, skal disse oplysninger slettes automatisk.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 54a

Forbindelsesanklagere fra tredjelande

1. En forbindelsesanklager fra et tredjeland kan udstationeres til Eurojust på grundlag af en samarbejdsaftale, der er indgået inden den 12. december 2019 mellem Eurojust og det pågældende tredjeland, eller en international aftale, der er indgået mellem Unionen og tredjelandet i henhold til artikel 218 i TEUF, og som giver mulighed for udstationering af en forbindelsesanklager.

2. Forbindelsesanklagerens rettigheder og forpligtelser fastsættes i den samarbejdsaftale eller internationale aftale, der er omhandlet i stk. 1, eller i en samarbejdsordning, der indgås i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3.

3. Forbindelsesanklagere udstationeret til Eurojust skal gives adgang til sagsforvaltningssystemet med henblik på sikker udveksling af oplysninger. I overensstemmelse med artikel 45 og 46 forbliver Eurojust ansvarlig for forbindelsesanklageres behandling af personoplysninger i sagsforvaltningssystemet.

Overførsel af operationelle personoplysninger til forbindelsesanklagere fra tredjelande via sagsforvaltningssystemet må kun finde sted i henhold til de regler og betingelser, der er fastsat i denne forordning, i aftalen med det pågældende land eller i andre gældende retsakter.

Artikel 24, stk. 1, andet afsnit, og artikel 24, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesanklagere.

Kollegiet fastsætter de nærmere betingelser for adgang.«

10) I artikel 80 tilføjes følgende stykker:

»9. Eurojust kan fortsat anvende sagsforvaltningssystemet bestående af midlertidige elektroniske sagsmapper og en fortegnelse indtil den 1. december 2025, hvis det nye sagsforvaltningssystem endnu ikke er på plads.

10. De kompetente nationale myndigheder og Eurojust kan fortsat anvende andre kommunikationskanaler end dem, der er omhandlet i artikel 22a, stk. 1, indtil den første dag i måneden efter perioden på to år efter ikrafttrædelsesdatoen for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne forordnings artikel 22b, hvis kommunikationskanalerne omhandlet i artikel 22a, stk. 1, endnu ikke er tilgængelige for direkte udveksling mellem dem.

11. De kompetente nationale myndigheder kan fortsat videregive oplysninger på andre måder end halvautomatiseret i overensstemmelse med artikel 22a, stk. 3, indtil den første dag i måneden efter perioden på to år efter ikrafttrædelsesdatoen for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne forordnings artikel 22b, hvis de tekniske krav endnu ikke er på plads.«

11) Følgende bilag tilføjes:

»BILAG III

a) oplysninger til identifikation af den mistænkte, tiltalte, domfældte eller frikendte person:

for fysiske personer:

— efternavn (familienavn)

— fornavne

- eventuelle kaldenavne
  - fødselsdato
  - fødested (by og land)
  - nationalitet eller nationaliteter
  - identifikationsdokument (type og dokumentnummer)
  - køn
  - bopæl
- for juridiske personer:
- firmanavn
  - retlig form
  - hovedkontorets adresse
- for både fysiske og juridiske personer:
- telefonnumre
  - e-mailadresser
  - oplysninger om konti i banker eller andre finansieringsinstitutter
- b) oplysninger om terrorhandlingen:
- oplysninger om juridiske personer, der medvirker til at forberede eller begå en terrorhandling
  - juridisk betegnelse for lovovertrædelsen i henhold til national ret
  - den relevante form for grov kriminalitet fra listen omhandlet i bilag I
  - eventuel tilknytning til en terrorgruppe
  - terrorismens art, såsom jihadisme, separatisme, venstre- eller højreterrorisme
  - et kort resumé af sagen
- c) oplysninger om nationale retssager:
- status for sådanne sager
  - den ansvarlige offentlige anklagemyndighed
  - sagsnummer
  - dato for indledning af formel retssag
  - forbindelser til andre relevante sager
- d) yderligere oplysninger til identifikation af den mistænkte:
- fingeraftryksoplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med national ret under en straffesag
  - fotografier.«

Artikel 2

Ændringer af afgørelse 2005/671/RIA

I afgørelse 2005/671/RIA foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, litra c), udgår.
- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
  - a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mindst de i stk. 4 anførte oplysninger vedrørende strafferetlig efterforskning af terrorhandlinger, der berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater, og som den kompetente myndighed har indsamlet, videregives til Europol i overensstemmelse med national ret og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).«

c) Stk. 5 udgår.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. oktober 2023.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
J. M. ALBARES BUENO
Formand